

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.313/2013/7.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2013. június 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A fegyveresen elkövetett rablás bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2013. február 27. napján kihirdetett 3.B.771/2012/19. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Indokolás:

A Szolnoki Törvényszék az elsőfokú határozatával bűnösnek mondta ki a vádlottat rablás bűntettében (Btk. 321. § (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés, (4) bekezdés a) pont). Ezért 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2012. április 30. napjától 2013. február 27. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. 780 Ft összeg erejéig a vádlottal szemben vagyonelkobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat 66.497 Ft bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen egyrészt az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás súlyosítása, valamint a törvény szerint irányadó, fegyház végrehajtási fokozat meghatározása végett.

Másfelől a vádlott és a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében terjesztettek elő jogorvoslatot. A védő fellebbezését írásban részletesen indokolta (4. sz. másodfokú irat), melyben elsődlegesen a rablás vádja alól felmentésre, a vádlotti cselekmény tulajdon elleni szabálysértésnek minősítésére, másodlagosan az enyhítő szakasz alkalmazásával a büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt. Álláspontja szerint a rablás törvényi tényállási elemei nem állapíthatók meg, mert figyelemmel a vádlott által használt eszköz jellegére, valamint a sértettnek a vallomásaiban is megjelenő azon érzetére, hogy csak tréfa volt a vádlotti cselekvőség, nem tartható fel olyan akaratot megtörő erőszak, vagy fenyegetés, mely tényállásszerűvé tenné az erőszakos vagyon elleni bűncselekményt. Vitatta a Btk. 321. § (2) bekezdésének felhívását is, mert érvelése szerint szó sem volt arról, hogy a vádlott tetten ért tolvajként alkalmazott volna fenyegetést a

jogtalanul elvett ingóság megtartása érdekében. A vádlotti cselekmény ezért csak a tulajdon elleni szabálysértést valósíthatta meg, mely miatt azonban a terhelt az elévülés miatt már nem vonható felelősségre.

A ... Fellebbviteli Főügyészség ... számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést módosítással, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése iránt tartotta fenn. A fegyház helyett a börtön végrehajtási fokozat megállapítását nem kifogásolta.

A védő a nyilvános ülésen a fellebbezése indokolásában írtakat fenntartva az első fokú ítélet megváltoztatására és a vádlott felmentésére tett indítványt.

A fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. A törvényben előírt teljes revízió keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is.

A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával, nagy alapossággal folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan jellegű relatív perjogi hibát, amely a bizonyítás törvényességét érintené, vagy az érdemi felülbírálatot kizárná.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdés értelmében, a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A tényállás csak annyiban helyesbítendő az ítélet 3. oldalának alulról a második bekezdésben, hogy a ... Városi Bíróság ügyszáma: ...

A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat gondosan, okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. Vizsgálta a vádlott nyomozás során tett részletes vallomásait, melyekben a bűncselekmény elkövetését feltáró jelleggel beismerte. Részletesen elemezte az 1. számú tanú vallomását, a CD lemezen rögzített fájlokat, a helyszín adatait, valamint a lényeges okiratokat és a szakértői bizonyítás anyagát is. Az elsőfokú bíróság mérlegelése kifogástalan, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett. A törvényszék a mérlegelés körében az indokolási kötelezettségét is teljes körben, színvonalasan teljesítette.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. A minősítést érintő indokolás azonban hiányos, kiegészítést igényel. A vádlott idegen ingó dolog, pénz eltulajdonítása végett ment a boltba és ott a gáz-riasztó fegyverrel nyilvánvalóan élet vagy testi épség elleni, akaratot lenyűgöző hatás kiváltására alkalmas fenyegetést alkalmazott a sértettel szemben (Btk. 321. § (1) bekezdés). A készpénz érdekében véghezvitt cselekményrész az átadás hiányában befejezetlen maradt, de a cigaretta elvétele miatt a rablást egységesen

befejezett bűncselekménynek kellett minősíteni. A befejezettséget megalapozó cselekményrésznel helyes a Btk. 321. § (2) bekezdésének felhívása is, mert a fenyegetés a cigaretta megtartását is célozta. A vádlott ugyanis a gáz-riasztó fegyver elővétele és a fenyegetés megkezdése előtt már birtokba vette a dohányárut és nem vitás, hogy e tekintetben olyan tolvajnak tekintendő, aki a cigaretta megtartása végett is fejtette ki fenyegetését, amellet, hogy a készpénzt is követelte eredménytelenül.

A másodfokú bíróság nem osztotta a védő érvelését, miszerint a vádlotti cselekmény csak tulajdon elleni szabálysértést valósított volna meg. A vádlott cselekvősege ugyanis akaratot megtörő fenyegetésként értékelendő. A lőfegyvernek látszó tárggyal való fenyegetés, figyelembe véve az olykor súlyos eredménnyel, sérülés okozásával is járó rablási cselekmények számának helyi szintű és országos növekedését is, feltétlen olyan, élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetésnek minősül, mely tényállásszerű a rablás vonatkozásában. Kétségtelen, hogy a sértett arról is tett vallomást, hogy eleinte nem ijedt meg és hirtelen azt gondolta, hogy ami történt, valamilyen játék. Ugyanakkor a rendőrség azonnali értesítése, valamint különösen T2 tanúvallomása, de részben a sértett vallomása is azt erősíti meg, hogy nyilvánvalóan jelentős érzelmi hatást váltott ki a passzív alanyban az elkövetés. Nem lehet ezért megalapozottan arra következtetni, hogy a sértett csak viccelődésnek tekintette a vádlott cselekményét. Ezen esetben nem értesítette volna nyomban a rendőrséget, valamint feldúltan az üzlet tulajdonosát, és később nem jelentkeztek volna nála olyan poszttraumás pszichés tünetek, melyekről maga és S2 is számot adott tanúvallomásában. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a rablás megvalósulása szempontjából közömbös a sértett magatartása, a támadás elleni bátor fellépése, vagy éppen ellenkezőleg, akaratának teljes bénulása. A lényeges az, hogy a kifejtett élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetés alkalmas legyen az akarat bénítására, és ez az irányadó tényállás alapján egyértelműen megállapítható. A vádlott felmentésére ezért nem kerülhetett sor, a védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A rablás a Btk. 321. § (4) bekezdés a) pontja alapján minősül súlyosabban, mert a vádlott gáz-riasztó fegyverrel fenyegetve követte el a bűncselekményt, mely a Btk. 137. § 4.a) pontja értelmében a fegyveresen elkövetést alapozza meg. A gáz-riasztó pisztoly akár súlyosabb sérülést is előidézhethet, az igazgatási szabályok szerint ugyan nem lőfegyver, de a kérdéses törvényhely tekintetében nyilvánvalóan olyan utánzat, mely a minősített eset megállapítását vonja maga után. Akár egy műanyag, játék pisztoly is ilyen elbírálás alá esik, nem vitás, hogy a jelentős hang s fényhatással járó, és sebesülés okozására is alkalmas eszközt is e körbe, s nem a felfegyverkezve elkövetés körébe kell vonni.

A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő büntetést szabott ki a vádlottal szemben. A büntetés tett arányos, alkalmas a Btk. 37. §-ban írt büntetésekszabási célok elérésére és összhangban áll a Btk. 83. § (1) bekezdésében megfogalmazott büntetésekszabási elvekkel is. A szorongásos, depressziós zavarokban szenvedő, a törvénnyel korábban csak kisebb súlyú vétség miatt összeütközésbe kerülő fiatal felnőttel szemben a törvényi minimumban meghatározott 5 évi szabadságvesztés és 5 évi közügyektől eltiltás eltúlzottan enyhének nem tekinthető, lényeges súlyosítása nem

indokolt, ezért az arra irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak. Nem kifogásolható a törvény szerint irányadónál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítása sem, ezt már a fellebbviteli főügyészség sem sérelmezte a másodfokú eljárásban.

Értelemszerűen a fegyveres rablást elkövető vádlottnál a törvényi alsó határt jelentő 5 éves büntetés túl szigorúnak sem minősül, lényeges enyhítése nem indokolt, ezért az ítélet tábla az enyhítést célzó védelmi fellebbezést is alaptalannak tartotta.

Törvényesek az ítélet egyéb, a beszámításra, a vagyonelkobzásra, a lefoglalt bűnjelekre, és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával, az indoklás kiegészítésével helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetése után a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 99. § (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2013. június 19.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

Dr. Háger Tamás sk.. Gömöri Olivér sk.
előadó bírő bírő

ZÁRADÉK: A Szolnoki Törvényszék 3.B.771/2012/19. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. június 19.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő